

FISKERIMINISTERIET

Den 10. april 1981

1. Statsrevisorerne
Folketinget
Christiansborg
1218 København K
2. Rigsrevisionen
St. Kongensgade 45
1264 København K.

Med skrivelse af 21. april 1980 har statsrevisoratet fremsendt beretning nr. 11, 1978, om salget af havundersøgelsesskibet »Dana«.

Statsrevisorerne har til beretningen fremsat følgende bemærkninger:

»Statsrevisorerne må vurdere udformningen af fiskeriministeriets aktstykke nr. 454 af 15. juni 1977, hvor man søgte tilslutning til at afhænde »Dana«, således, at finansudvalget har modtaget fejlagtige og mangelfulde oplysninger, og at disse forhold kan have været af afgørende betydning for udvalgets afgørelse af det nævnte aktstykke.«

Statsrevisorerne har endvidere bemærket, at dansk bevillingsret hviler på den forudsætning, at bevillingsmyndighederne kan gå ud fra, at bevillingsansøgninger bygger på rimeligt undersøgte oplysninger fra administrationen, ligesom det er en ufravigelig forudsætning, at alle kendte, relevante oplysninger loyalt videregives.

Statsrevisorerne har derfor henstillet, at ministeren foranlediger en tilbunds gående undersøgelse af begivenhedsforløbet som grundlag for sin redegørelse til det i beretningen anførte.

Fiskeriministeriet har derefter med skrivelse af 4. august 1980 meddelt, at man har rettet henvendelse til præsidenten for Østre Landsret med henblik på udpegning af en landsdommer til at forestå den undersøgelse, som skal danne grundlag for fiskeriministerens redegørelse i sagen.

I den af den udpegede landsdommer – E. Mikkelsen – nu afgivne beretning er følgende kritikpunkter fremdraget:

Kritikpunkter.

»I den indstilling, som fiskeriministeriet i 1977 afgav til de bevilgende myndigheder om salg af »Dana«, blev de mest nødvendige udgifter til reparation af skibet anslået til 5–6 mill. kr. Heri var inkluderet 1,2 mill. kr., som rettelig angik en nyanskaffelse og intet havde med vedligeholdelsen eller sødygtigheden at gøre. Fradrages dette beløb, må ministeriet – nogenlunde i overensstemmelse med sit indledende notat – have skønnet, at de egentlige og nødvendige reparationsomkostninger ville andrage 4–5 mill. kr. Hvis det var et beløb af denne skønmæssige størrelse, der var blevet opgivet, ville det næppe kunne kritiseres. Der måtte indrømmes ministeriet en passende margin, og det var særdeles vanskeligt at overse de nødvendige foranstaltningers rækkevidde.